

VÉLEMÉNYEK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

AZ RB 152. PLENÁRIS ÜLÉSE, 2022.11.30.–2022.12.1.

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Az uniós bűncselekmények listájának kibővítése a gyűlöletbeszéddel és a gyűlölet-bűncselekményekkel

(2023/C 79/03)

Előadó:	Aleksandra DULKIEWICZ (PL/EPP), Gdańsk polgármestere
Referenciaszöveg:	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Inkluzívabb és védelmezőbb Európa: az uniós bűncselekmények listájának kibővítése a gyűlöletbeszéddel és a gyűlölet-bűncselekményekkel COM(2021) 777 final

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA,

- megjegyzi, hogy a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények bűncselekménnyé nyilvánításának módjáról uniós szinten jelenleg a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelemről szóló 2008. évi tanácsi kerethatározat (a Tanács 2008/913/IB kerethatározata ⁽¹⁾) rendelkezik. Az uniós jogszabályok hatálya alá tartozó gyűlölet-bűncselekmények listája a fajhoz, bőrszínhez, valláshoz, nemzeti vagy etnikai hovatartozáshoz kapcsolódó okokra korlátozódik;
- megjegyzi, hogy a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények egyéb – különösen a nemi, a szexuális irányultságon, az életkoron és a fogyatékosságon alapuló – formáinak bűncselekménnyé nyilvánítása tagállamonként eltérő. Mivel a Szerződés jelenleg nem szolgáltat jogalapot egy olyan, közös büntetőjogi válaszhoz, amellyel egész Európában fel lehetne lépni a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények valamennyi formája ellen, az RB arra kéri a Tanácsot, hogy mielőbb bővítse ki az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (EUMSZ) 83. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós bűncselekmények listáját azáltal, hogy a szubszidiaritás elvének teljes tiszteletben tartása mellett közös minimumszabályokat határoz meg a vonatkozó nemzeti büntetőjogi rendelkezésekre vonatkozóan;
- e tekintetben melegen üdvözli a gyűlöletbeszédnek és a gyűlölet-bűncselekményeknek az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmények körébe történő felvételéről szóló tanácsi határozatra irányuló európai bizottsági javaslatot, amely az *Inkluzívabb és védelmezőbb Európa: az uniós bűncselekmények listájának kibővítése a gyűlöletbeszéddel és a gyűlölet-bűncselekményekkel* című, 2021. decemberi közlemény mellékletében található;
- rámutat, hogy a gyűlöletbeszéd, a gyűlölet-bűncselekmények, az álhírek, a dezinformáció és az összeesküvés-elméletek olyan jelenségek, amelyeket határozott fellépéssel kell kezelni. Azt is hangsúlyozni kell, hogy a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények elleni küzdelem egyben az előítéletek, a rasszizmus, a sovinizmus, a homofóbia és az antiszemitizmus elleni küzdelem is. A gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények nemcsak az egyes áldozatokat érintik, szenvedést okozva nekik és súlyosan korlátozva alapvető jogait és szabadságait, hanem a társadalom egészét is;

⁽¹⁾ A Tanács 2008/913/IB kerethatározata (2008. november 28.) a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről (HL L 328., 2008.12.6., 55. o.).

5. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelenség szerteágazó, mégis sajátos közömbösséggel fogadják, ami azt a veszélyt rejtje magában, hogy a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények megszokottá válhatnak, sőt folyamatosan jelen lehetnek mindennapi életünkben;

Politikai ajánlások

6. elítéli a gyűlöletbeszéd beépülését a politikai konfliktusok nyelvezetébe. Aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nyilvános vitában általánossá válnak a szélsőséges nézetek és a durva nyelvhasználat. Fennáll a veszélye annak, hogy a politikai viták agresszív nyelvezete a populisták kezében elősegíti egy olyan légkör kialakulását, amely a radikalizmus, az álhírek és a dezinformáció melegágya lehet, ez pedig gyűlölet-bűncselekményekhez vezethet;

7. tudatában van annak, hogy a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények minden korcsoportot érintenek: csak a környezet változik, amelyben megismerkednek ezzel a jelenséggel. Kéri, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet azokra a fiatalokra, akik egyrészt különösen ki vannak téve a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekményekre való felbujtás virtuális és valós hatásainak, másrészt viszont erős szövetségesek lehetnek a jelenség elleni küzdelemben. Megjegyzi, hogy bár a gyűlöletbeszéd leggyakoribb célpontjai a menekültek, a nem heteronormatív emberek, valamint a nemzeti és vallási kisebbségek, az elmúlt években jelentősen nőtt azoknak az aránya, akiknek a médiákban és mindennapos helyzetekben kell gyűlöletbeszédrel szembesülniük;

8. megjegyzi, hogy a gyűlöletből fakadó verbális és fizikai erőszak nem kizárólag a kisebbségi közösségek számára jelent problémát. Így például egyre gyakrabban válnak gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmények áldozataivá hatósági személyek, azaz képviselői megbízatással rendelkező vagy közfeladatot ellátó személyek, valamint intézmények. Ez különösen igaz a helyi és regionális politikusokra, például amikor a menekültek, a migránsok vagy az LMBTIQ+-személyek jogainak védelmében lépnek fel, és újabban az olyan globális fenyegetések elleni küzdelemben, mint az ukrajnai orosz agresszió vagy a Covid19-világjárvány;

9. úgy véli, hogy a politikusok és a közigazgatási szervek nagymértékben képesek befolyásolni a közvéleményt és a nyilvános vitát, ezért minden szinten arra kéri a politikai vezetőket, hogy tartózkodjanak az olyan nyelvhasználatról, amely konkrét csoportokkal szembeni gyűlöletbeszédre vagy gyűlölet-bűncselekményekre adhat okot;

10. aggodalommal jegyzi meg, hogy harmadik országok tudatosan használják a gyűlöletbeszédet, és nem riadnak vissza a gyűlölet-bűncselekmények elkövetésétől sem, hogy szervezett kampányokat folytathassanak, amelyek egyre inkább polarizálják és egyre mélyebben megosztják az Uniót. A gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények szerepet játszanak a fegyveres konfliktusok táplálásában. Nem tekinthetők többé helyi jelenségek: globális szintű fenyegetéssé váltak. Jó példa a gyűlöletbeszédre Putyin elnök kormányának az Ukrajna elleni agresszió okairól szóló, aktuális üzenete, valamint a háború során elkövetett erőszakos cselekmények és gyűlölet-bűncselekmények nagyságrendje;

11. felhívja a figyelmet a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények globális dimenziójára, amelynek hátterében többek között az áll, hogy a digitális szolgáltatások kínálta különféle csatornákon keresztül könnyen terjeszthetők az ilyen tartalmak. Ezért üldözésük csak határokon átnyúlóan lehet hatékony. Az RB teljes mértékben egyetért az Európai Bizottság értékelésével, mely szerint az ilyen bűncselekmények súlyossága és határokon átnyúló jellege csak uniós szintű közös fellépéssel kezelhető, amely közös uniós büntető igazságszolgáltatási válaszingedményeket és a tagállamok közötti megerősített igazságügyi együttműködést eredményez. Az ilyen intézkedések nem lehetnek ellentétesek a szubszidiaritás és az arányosság elvével;

12. kiemeli azokat a negatív mellékhatásokat, amelyeket az interneten terjesztett gyűlöletbeszéd gyakorolhat a helyi közösségekre, megosztva az embereket és megzavarva a társadalmi kohézió folyamatát. Úgy véli, hogy a gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlöletbeszéd következményeit leginkább a helyi közösségek érzékelik;

13. aggodalommal állapítja meg, hogy a gyűlölet szította bűncselekmények nagyobb pusztító erővel, egy adott város vagy település határain is túllépve gerjeszthetik a félelmet és a megbélyegzést, és komolyabb konfliktusokká eszkalálódhatnak;

14. hangsúlyozza, hogy a regionális és helyi önkormányzatokra fontos felelősség hárul a gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlöletbeszéd elleni aktív küzdelemben, valamint a megkülönböztetés és a kirekesztés megelőzésében, gondolva itt a politikai és ideológiai indíttatású erőszakra is. Megjegyzi, hogy a tétlenség és a közömbösség a helyzet eszkalálódásához és kiéleződéséhez vezethet;

15. hangsúlyozza, hogy a polgármesterek és más regionális és helyi vezetők kulcspozícióban vannak, és közösségeikben fontos szerepet játszhatnak az ilyen incidensek korai jeleinek azonosításában. Konkrét ajánlások kidolgozását kéri a helyi és regionális önkormányzatok számára arra vonatkozóan, hogy miként lehet hatékonyan megelőzni ezt a jelenséget a helyi közösségekben, és úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat ösztönözni kell arra, hogy helyi körülményeikből kiindulva hozzanak megelőző intézkedéseket. Harmonikus együttműködést szorgalmaz a bűnüldöző hatóságokkal, amelyektől elvárható, hogy következetesen és hatékonyan küzdjenek a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények ellen;

16. ajánlja, hogy vezessenek be jogszabályokat a digitális szolgáltatásokban megjelenő gyűlöletbeszéd elleni küzdelem érdekében, hogy a közösségi média ne segítse elő sem a gyűlöletbeszéd, sem a gyűlölet-bűncselekmények terjesztését, illetve hatásuk felerősítését. A jelenleg hatályos szabályok nem elegendőek annak biztosításához, hogy az internetszolgáltatók hozzájáruljanak a szolgáltatásaikon belüli gyűlöletbeszéd elleni hatékony küzdelemhez és a gyűlöletbeszéd megelőzéséhez. Kutatások⁽²⁾ azt mutatják, hogy a digitális szolgáltatók és platformok gyakran nem érvényesítik saját közösségi iránymutatásaikat, vagy nem rendelkeznek kapacitással azok érvényesítésére;

17. megjegyzi, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály, amely jelenleg a jogalkotási szakaszban van, lehetőséget kínál arra, hogy minimumszabályokat határozzanak meg azon források átláthatósága tekintetében, amelyeket a platformoknak a dezinformációra vonatkozó jogi keretek és saját közösségi iránymutatásaik végrehajtásának biztosítása érdekében mozgósítaniuk kell. Ez a jogi aktus ösztönözheti a közvetítő szolgáltatók, a polgárok és az állam közötti kapcsolatok javítását. A nagy platformok társadalmi-gazdasági potenciálja miatt nélkülözhetetlen a páneurópai szinten összehangolt fellépés, és ha érvekre van szükség, az európai egységes piac erejére lehet utalni;

18. szorgalmazza a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály uniós szintű elfogadását, majd tagállami végrehajtását. A tagállamoknak részt kell venniük a további munkában és a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály népszerűsítésében az EU-ban. A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályt olyan uniós jogszabályként érdemes népszerűsíteni, amely nem konkurál a digitális szolgáltatásokra és az online véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó, az egyes tagállamok által elfogadandó egyedi, független szabályozásokkal;

19. felhívja a figyelmet a bűnüldöző hatóságok fontos szerepére a megelőzés, a felderítés és végső soron a büntetőeljárások folyamatában. Reméli, hogy a bűncselekmények uniós listájának a gyűlölet-bűncselekményekkel való kibővítése elősegíti, hogy következetes válasz érkezzen az ilyen bűncselekményekre, és az eljárás minden szakaszában (rendőrség, ügyészség, bíróságok) nagy jelentőséget tulajdonítsanak a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények büntetőeljárás alá vonásának. Rámutat, hogy ebben a folyamatban fontos szerepet játszanak a független bíróságok, amelyek az ítélkezési gyakorlatuk kialakítása révén meghúzzák a határt: mi az, ami még megengedhető és nem sérti a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlásával összefüggő normákat, és mi az, ami már gyűlöletbeszédnek számít. Ajánlja, hogy a jelenség megválaszolására vonatkozó szabályok az Európai Unió egész területén egységesek legyenek;

20. kéri, hogy fontolják meg egy olyan modell létrehozását, amelyben a gyűlöletbeszédet nem magánvádas panaszra, hanem közzvérdő üldözik. A szóban forgó jelenség megfékezése közérdeknek számít, és az elkövetőknek tisztában kell lenniük azzal, hogy nem kerülhetik el a büntetést. Fel kell számolni továbbá azt az akadályt, amelyet a gyűlölet-bűncselekmények elkövetőinek névtelensége jelent. Itt a bűnüldöző hatóságok fellépésére, egyúttal arra van szükség, hogy az internetszolgáltatók készek legyenek az együttműködésre;

21. hangsúlyozza, hogy egyenlőségi és emberi jogi kérdésekben az előrelépések – többek között a bűnüldöző szervek gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlöletbeszéd elleni küzdelmének sikere – nagymértékben függenek a regionális és helyi hatóságok együttműködésétől;

22. rámutat, hogy a bűnüldöző hatóságok hatékony működését leginkább a gyűlölet-bűncselekmények bejelentésének elmulasztása akadályozza. Felhívja a figyelmet, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak és az önkormányzati tisztviselőknek ki kellene használniuk a polgárokhöz való közelségüket, és olyan intézkedéseket kellene előmozdítaniuk, amelyek felhívják a figyelmet a problémára (többek között a köztisztviselők körében), valamint arra ösztönzik az áldozatokat, hogy jelentsék be a gyűlöletbeszédet és a gyűlölet-bűncselekményeket;

23. rámutat, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak szerepet kellene vállalniuk a gyűlölet-bűncselekmények bejelentését gátló akadályok felszámolásában, például oly módon, hogy tájékoztatást nyújtanak az áldozatok jogairól és a bejelentés jogszerű módjairól, biztosítják a migránsokat arról, hogy jogállásuktól függetlenül bejelentést tehetnek, és

⁽²⁾ Lásd a vonatkozó jelentést: 210831_Reset_Facebook_Bundestagswahl_EN.pdf (hateaid.org).

népszerűsítik a névtelenül vagy harmadik feleken keresztül történő bejelentést. A helyi és regionális önkormányzatoknak – a rendőrség, az egyenlőséggel és megkülönböztetésmentességgel foglalkozó helyi szervek, a szociális nem kormányzati szervezetek és más áldozatsegítő szolgálatok bevonásával – elő kell mozdítaniuk az olyan bevált gyakorlatokat és együttműködést is, amelyek az áldozatok javát szolgálják;

24. arra a következtetésre jut, hogy még a legjobb jogi megoldások sem segítenek, ha a bűnüldöző szervek nem alkalmazzák azokat, és nem vonják büntetőeljárás alá az elkövetőket. Hasonlóképpen, a bűnüldöző szervek reakciói lehetőségei korlátozottak lesznek, ha az (elektronikus úton szolgáltatásokat nyújtó) online szolgáltatók nem osztják meg a gyűlölet-bűncselekményeket elkövető és ezáltal nyilvánvalóan törvényt sértő személyek adatait;

25. a bűnüldöző szervek fellépésének kontextusában úgy véli, hogy mivel a gyűlöletbeszéd gyakran összefonódik a nyilvános és politikai vita nyelvezetével, még fontosabb, hogy a bűnüldöző szervek (különösen az ügyészség) tiszteletben tartsák a függetlenség elvét, és ne becsüljék alá ezt a jelenséget. A gyűlöletbeszéd szabályozása, megelőzése és az ellene folytatott küzdelem, valamint az egyedi okokon alapuló védelem terén fennálló tagállami különbségek ellenére nagyon fontos az intézmények stabilitásának biztosítása. Ez először is független bíróságokat jelent, másodsor pedig olyan ügyészségeket, amelyek nincsenek nyomás alá helyezve, és képesek független döntéseket hozni az ilyen, közvádra üldözendő bűncselekmények esetében;

26. megjegyzi, hogy számos uniós tagállamban az egyenlőséggel foglalkozó szervek megbízatása kiterjed a gyűlöletbeszédre és a gyűlölet-bűncselekményekre⁽³⁾ is, ezért fontos szerepet játszanak ebben a folyamatban. Az RB e tekintetben támogatja az Európai Bizottság tagállamokhoz intézett ajánlásait, hogy segítsék őket az egyenlőséggel foglalkozó szervek függetlenségének és hatékonyságának javításában⁽⁴⁾, és várakozással tekint a szerepük és függetlenségük további megerősítéséről szóló, küszöbön álló jogalkotási javaslat elé;

27. felhívja a figyelmet, hogy együtt kell működni olyan nem kormányzati szervezetekkel, amelyek támogatják a tudatosság növelését, valamint a gyűlöletbeszéd és a gyűlöletből fakadó erőszak elleni küzdelmet. E kulcsfontosságú érdekelt felek – köztük a helyi önkormányzatok – által szerzett tapasztalatokat fel kell használni a gyűlölet elleni fellépésben és ennek a jelenségnek a leküzdésében;

28. minden iskolának megkülönböztetés elleni oktatási programokat kellene indítania, és a készségkínálatába fel kell vennie azt, hogy miként lehet élni és boldogulni egy multikulturális – nemzeti, faji, ideológiai és vallási szempontból sokszínű – társadalomban. A gyűlöletbeszéd elleni küzdelmet célzó tevékenységeknek az oktatás szerves részét kell képezniük;

29. javasolja, hogy a gyűlöletbeszéd témáját emeljék be az általános oktatási programba, és arra biztatja a megfelelő hatáskörrel rendelkező régiókat, hogy tegyenek lépéseket ebben az irányban;

30. hangsúlyozza, hogy napjaink európai polgárainak el kell sajátítaniuk az ahhoz szükséges interperszonális készségeket, hogy se az online, se a nyilvános térben ne lépjenek túl a szólás és véleménynyilvánítás szabadságának határain;

31. ösztönzi az egyenlőségre és a megkülönböztetés megelőzésére irányuló széles körű, nyilvános, akár páneurópai kampányokat, például az Európa jövőjéről szóló konferencia nyomában;

32. kéri, hogy kapjanak támogatást az olyan regionális és helyi szervezetek és az azonos területen aktív szociális partnerek, amelyek multikulturális oktatás révén foglalkoznak a verbális és fizikai gyűlölet elleni küzdelemmel. Felhívja a figyelmet, hogy ilyen előremutató példának tekinthető a Paweł Adamowicz-díj, melyet a Régiók Bizottsága, az ICORN és Gdańsk városa hozott létre;

Következtetések

33. úgy véli, hogy az Európai Unió kezesnek tekinthető, ha arról van szó, hogy jogszabályokat alkossunk és alkalmazzunk a nyilvánosan kifejezésre juttatott gyűlölet ellen;

34. tisztában van a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények hatásainak határokon átnyúló dimenziójával, így azzal is, hogy uniós szintű közös fellépéssel kell küzdenünk ellenük. Ezért sürgeti a 2008/913/IB kerethatározat hatálya alá nem tartozó, többek között a nemi identitáson, a szexuális irányultságon, az életkoron és a fogyatékosságon alapuló

⁽³⁾ Ilyen például Lengyelországban az Ombudsmani Hivatal.

⁽⁴⁾ Az Európai Bizottság 2018. június 22-i ajánlása az egyenlőséggel foglalkozó szervekre vonatkozó előírásokról (C(2018) 3850 final).

gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmények hatékony kezelését, az Európai Bizottság egyenlőségközpontú Unióra vonatkozó javaslataiban meghatározottak szerint. Fontos, hogy a Tanács a bűncselekmények listáját mielőbb kibővítsa a gyűlölet-bűncselekményekkel (EUMSZ 83. cikk (1) bekezdés), így biztosítva a bűnüldöző szervek hatékony működését mind uniós, mind nemzeti szinten;

35. rámutat, hogy a gyűlöletbeszédre és a gyűlölet-bűncselekményekre csak úgy lehet válaszolni, ha átfogó jogi stratégiát dolgozunk ki az ellenlépésekre, a bejelentésre és a következetes bűnüldözésre vonatkozóan;

36. szorgalmazza a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények szankcionálására vonatkozó uniós szintű minimumszabályok megállapítását, amelyek lehetővé tennék a nemzeti jogszabályok módosítását annak érdekében, hogy bűncselekménnyé nyilvánítsák az olyan szervezetekben való tagságot, amelyek bármilyen alapon előmozdítják vagy ösztönzik a gyűlöletet és az ilyen tevékenységekben való részvételt; A világ és Európa egyetlen szegletében sem szabad teret engedni az antidemokratikus nézetek, a gyűlöletbeszéd és a másik ember ellen irányuló ellenségeskedés elfogadásának;

37. ajánlja a gyűlölet-bűncselekményekre vonatkozó adatok rögzítésére és gyűjtésére szolgáló módszerek javítását, és szakértői megbeszéléseket szorgalmaz a tagállamokkal az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) égisze alatt, ami segítheti a nemzeti hatóságokat a jogszabályok gyakorlati alkalmazásával kapcsolatos problémáik kezelésében, és biztosíthatja a gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlöletbeszéd hatékony felderítését, büntetőeljárás alá vonását és elítélését. Itt fontos szerepet lát a gyűlöletbeszéddel és a gyűlölet-bűncselekményekkel foglalkozó szociális intézmények és szervezetek számára is;

38. úgy véli, hogy a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények áldozatainak védelme érdekében szervezeti és jogi megoldásokra van szükség, amelyeknek támogatást kell kapniuk az uniós intézmények és szervezetek, a tagállamok, az európai helyi és regionális önkormányzatok és a civil társadalom részéről;

39. megjegyzi, hogy vékony a határ a gyűlöletbeszéd elleni küzdelem és a cenzúra között. A gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények elleni küzdelmet szolgáló jogi megoldások kidolgozásakor gondoskodni kell a véleménynyilvánítás szabadságához való jog garantálásáról;

40. megállapítja, hogy a gyűlölet-bűncselekményeknek nincs egységes meghatározása nemzetközi szinten; ezért kéri a bírósági ítélkezési gyakorlat ennek megfelelő továbbfejlesztését, így azt, hogy hatékonyabbá tegyék a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények büntetőeljárás alá vonását. Inspirációként szolgálhat a Miniszteri Bizottság CM/Rec(2022)16 ajánlása⁽³⁾ vagy az 2008/913/IB kerethatározatban szereplő meghatározás;

41. tisztában van azzal, hogy nem szabályozhatjuk a szélsőséges politikai beszédet. A véleménynyilvánítás szabadságának meghatározása továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik. Úgy véli azonban, hogy uniós normákat kell előírnunk a gyűlölet verbális és fizikai megnyilvánulása elleni küzdelemhez. Pontosan ezt a célt szolgálja az uniós bűncselekmények listájának kibővítése a gyűlöletbeszéddel és a gyűlölet-bűncselekményekkel.

Kelt Brüsszelben, 2022. december 1-jén.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Vasco ALVES CORDEIRO

⁽³⁾ A Miniszteri Bizottság CM/Rec(2022)16. számú ajánlása a tagállamoknak a gyűlöletbeszéd elleni küzdelemről: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=0900001680a67955